

அமிர்தலிங்கமும் பாலசிங்கமும்

“ இலங்கைத் தமிழர்களோ ஆக முப்பத்தஞ்சு லட்சம் பேர். இந்தப் பெரிய தமிழ் நாடு தனித் தமிழ் நாட்டை எடுக்கத் துணியவில்லை. நாமோ தனித் தமிழீழத்தை எடுக்கத் துணிந்த விட்டோம். அப்படித்துணிந்த நாங்கள் எவ்வளவு பேரை இரை கொடுத்தும் ஈற்றில் தமிழீழத்தை எடுக்கவில்லையென்றால் இலங்கையிற் தமிழர்களே அழிந்து விடுவார்கள். இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்த கதை இருக்குமெய்யொழிய வாழும் கதை இருக்காது.தம்பிமார் சிலர் இந்தாபிடி சாதீத்து விடுவோம் என்று துவக்கைத்தூக்கியுள்ளார்கள். எத்தனை தலைமுறையாக அயர்லாந்து போராடி வருகிறது: அவர்களிலும் பார்க்கவா இவர்கள் போராடி வருகிறார்கள்: எவ்வளவு வருடமாக பாலஸ்தீனர்கள் போராடி வருகிறார்கள். இந்த முழு அராபியநாடுகளின் ஒத்தாசை இருந்துங்கூடப் பாலஸ்தீனம் உருவாகவில்லை. தம்பிமார்கள் பின்விளைவுகளை மிகவும் தீர்க்கமாக யோசிக்கவேண்டும் “.

அமிர்தலிங்கத்தைப் விடுதலைப்புலிகள் கொலை செய்தவுடன் மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்க வந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, கூறினார் நான்கடவுளுக்கு நன்றிதெரிவிக்கிறேன் அவரைச் சிங்களவர்கள் சுடவிடாமற் செய்தற்காக. அவரைச் சிங்களவர் சுட்டிருந்தால் இலங்கை முழுவதும் அவருக்குக் கோயில்கள் எழுந்திருக்கும்.

அவரை நான் நான்கு தடவை சிறையில் அடைத்தேன். அதற்குக் கைம்மாறாக அவர் எனது குடியரிமையைப் பாராளுமன்றம் பறிக்கும்பொழுது அதை எதிர்த்து அவர் நாலரை மணித்தியாலங்கள் உரையாற்றினார். 84 இல் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தல் கூட்டத்தை நாச்சிமார் கோயிலடியில் புலிகள் குழப்பியபோதும் அதைக் குழப்பியதைத் தொடர்ந்த அனர்த்தங்களின் போதும் அவர் கொடுத்த எல்லாப் பேட்டிகளின் போதும் புலிகளைப் பாதுகாத்ததோடு முழுக் குற்றத்தையும் இராணுவத்தின்மேலே சாட்டினார்.

1964 இல் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் லேக்கவுசை அரசுடமையாக்கும் பாராளுமன்றப் பிரேரணையின் போது ஏறத்தாழ எல்லாத் தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்பது பின்னாளில் வெளியானது. ஆனால் அமிர்தலிங்கம்மாத்திரம்தான் அந்த லஞ்சக்குற்றச் சாட்டில் அகப்படவில்லை.

அமிர்தலிங்கம் முதலாம் கிளாசில் சித்தியெய்திய சட்டத்தரணி ஆதலால் அவருக்கு எண்ணற்ற ஐசுவரியங்களைச் சீதனமாகக் கொடுத்தார்கள். அவர் தனது அரசியல் வாழ்வால் அத்தனையையும் இழந்தார். அமிர்தலிங்கம் பேசும்பொழுதோ விவாதிக்கும் பொழுதோ ஒரு நாளாவது அங்கிலத்திலோ தமிழிலோ கண்ணியம் குறைந்த சொற்களைப் பாவித்திருக்க மாட்டார். அமிர்தலிங்கத்தின் நற்குணங்கள் ஒப்புமை இல்லாதது. அவர் ஏக பத்தினி விரதன் என்றால் மிகையாகாது. மதுபானத்தைத் தொடர்புடைய புகைக்கும் பழக்கமோ இல்லாதவர். பணத்தைக் கொள்ளையடித்துக் குவிக்கும் இந்த சமுதாயத்தில் தனக்குச் சீதனமாகக் கிடைத்த செல்வமெல்லாவற்றையும் அரசியலுக்காகச் செலவழித்த ஒரு மனிதர்.

1984 இல் அமெரிக்காவில் வதியும் பேராசிரியர் ஆறுமுகம் தமிழீழத்தை எடுக்கும் வழிமுறைகளை ஆராய்வதற்கு அன்று அரசியல் செய்யும் அத்தனை அரசியற் கட்சிகளையும் இயக்கங்களையும்

அழைத்திருந்தார். அவர் புலியையும் அழைத்திருந்தார்.அந்த அழைப்புக்குப் பதிலளித்த பாலசிங்கம் சீஜஏயின் சிலந்தி வலைக்குள்ளே தமிழீழத்தைப் பற்றி பேசப் போகிறர்களாம் என்று எழுதியதோடு அந்த அழைப்பை நிராகரித்தனர்.

அமிர்தலிங்கம் அங்கு பேசின பேச்சு பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ஒரு அரசிற் தலைவனின் பேச்சாகும். “ இலங்கைத் தமிழர்களோ ஆக முப்பத்தைஞ்சு லட்சம் பேர். இந்தப் பெரிய தமிழ் நாடு தனித் தமிழ் நாட்டை எடுக்கத் துணியவில்லை. நாமோ தனித் தமிழீழத்தை எடுக்கத் துணிந்த விட்டோம். அப்படித்துணிந்த நாங்கள் எவ்வளவு பேரை இரை கொடுத்தும் ஈற்றில் தமிழீழத்தை எடுக்கவில்லையென்றால் இலங்கையிற் தமிழர்களே ஆழிந்து விடுவார்கள். இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்த கதை இருக்குமெயொழிய வாழும் கதை இருக்காது.தம்பிமார் சிலர் இந்தாபிடி சாதீத்து விடுவோம் என்று துவக்கைத்தூக்கியுள்ளார்கள். ஏத்தனை தலைமுறையாக ஐயர்லாந்து போராடி வருகிறது: அவர்களிலும் பார்க்கவா இவர்கள் போராடி வருகிறார்கள்: எவ்வளவு வருடமாக பலஸ்தீனர்கள் போராடி வருகிறார்கள். இந்த முழு அராபியநாடுகளின் ஒத்தாசை இருந்துங்கூடப் பலஸ்தீனம் உருவாகவில்லை. தம்பிமார்கள் பின்விழைவுகளை மிகவும் தீர்க்கமாக யோசிக்கவேண்டும்.

1981 பாண்டிபசார் சூட்டையடுத்து பிரபாகரன் சென்னையிலே சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தார்: பிரபாகரனை இலங்கைக்குத் திருப்பியனுப்ப ஏற்பாடாகியிருந்தது: உடனே அமிர்தலிங்கம் இந்திராகாந்தீயோடு நேரடியாகத்தொடர்பு கொண்டு கலைஞர் கருணாநிதியோடு நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு கரிகாலனை ஜனார்த்தனனோடு கதைக்கும் படி நேரடியாக அனுப்பி பிரபாகரன் நாடுகடத்தாமல் தவிர்க்கப் பட்டது. அரசியல் நன்றியை அறியாதது. அதன் பின்பே தமிழீழத்திற்கு இந்தியா உதவும் என்ற சமிக்கை வந்தவுடனேயே இந்த விடுதலை இயக்கங்கள் எல்லாம் வளரத்தொடங்கின.

1983 இனக்கலவரத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பையும் நூற்றுக்கணக்கா இந்துக்கோயில் அழிக்கப்பட்டதையும் இந்தியவம்சாவளியினர்களின் வர்த்தக நிறுவனங்கள் அழிக்கப்பட்டதையும் காரணங்காட்டி நேரடியாக டெல்கியில் இந்திராக்காந்திக்குச் சொன்னதோடு ஏறத்தாள எல்லா இந்துமதத்தைத் தழுவின அரசியல் வாதிகளின் அனுதாபத்தைத் தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக வென்றெடுத்த பெருமை அமிர்தலிங்கத்தைச் சாரும்.

அமிர்தலிங்கத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியிலிருந்து நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை மூலம் அகற்றியதே தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்: உலகப் பாராளுமன்றம் ஒன்றிலும் நடவாத அந்தச் சம்பவம் உலக அரசியல் வாதிகளின் கண்களில் இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு ஜனநாயக விரோத நாடென்பதைச் சரியாகவே அம்பலப் படுத்தியது.

83 இனக்கலவரத்தின் போது அமிர்தலிங்கத்தையும் கொல்ல முயற்சித்த சம்பவங்கள் உண்டு. அவர் தெய்வாதீனமாகத் தப்பினார். அதையடுத்து அவர் ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜெயவர்த்தனாவுக்குத் தொலைபேசியெடுத்து தனக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஜெயவர்த்தனா விடையிறுத்தார் தன்னால் உங்களுக்கப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்து தர முடியாதென்று. இந்தப் பதில் அமிர்தலிங்கத்தின் கண்களைத் திறந்து விட்டது. அமிர்தலிங்கம் ஜெயவர்த்தனாவைக் கேட்டார். எதிர்க்கட்சித்தலைவரான எனக்கே பாதுகாப்பு இல்லையென்றால், தமிழர்விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைமையில் உள்ள எனக்கே பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் இந்தநாட்டிலே எந்தத் தமிழனுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கப் போகின்றது. யூ.என்பியின் கீழ் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு காலமும் விமோசனம் கிடைக்காது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அரை நூற்றாண்டாக யுஎன்பியைத் தாங்கிப்பிடித்த கருங்கற் தூண் அமிர்தலிங்கம்தான்.

இதன்பின்பு அமிர்தலிங்கம் தனது கடந்தகால அரசியலை மறுபரிசீலனை செய்து ஒரு புதிய அரசியல் orientation ஐ மேற்கொண்டார். ஜெயவர்த்தனா கூறிய விடையை இந்திராகாந்திக்கும் மற்றும்

அனேக இந்திய அரசியல்வாதிகளுக்கும் உலகமெல்லாம் எங்கெங்கெல்லாம் அறிவிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் அறிவித்தார்.

1987 யூலை 21 இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது. 1987 ஆகஸ்ட் 16 ன் தேதி அமெரிக்க இராஜதந்திரப் பெண்ணொருத்தி அமிர்தலிங்கம் சென்னையிலிருந்த வாசல் தலத்திற்கு வந்து அமிர்தலிங்கத்தைப் பின்வருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். “ இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை நிராகரிக்கும்படியும் தாம் ஜெயவர்த்தனாவோடு பேசி இதனிலும் பார்க்கக் கூடிய உரிமையை வென்று தருவதாகவும் கூறினார் அமிர்தலிங்கம் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாததோடு நாங்கள் இந்தியாவுக்கு நன்றி உடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும் லட்சக்கணக்கான இலங்கை அகதிகளை இந்தியா பாதுகாக்கிறதென்றும் அது எமது பக்கத்து நாடென்றும் கூறியதோடு இருபதினாயிரம் மைலுக்கு அப்பாலுள்ள நாட்டிலிருந்து எமக்கு உதவி வருவது சங்கடமானதென்றும் கூறினார்.

1987 இல் இன்னும் ஒரு அதிசயம் நடந்தது. ஜெயவர்த்தனாவுக்குக் குண்டு வீசி ஜெயவர்த்தன மயிரிழையில் உயிர்தப்பி சேட்டில் இரத்தக்கறையோடு தொலைக்காட்சியில் தோன்றி பேட்டிகொடுத்தார். புராணமன்றத்திலே ஜெயவர்த்தனாவைக் கேட்டார்கள். நீ பிரபாகரனின் காலிலே விழுந்துவிட்டாய் என்று. அதற்குப் பதிலிறுத்த ஜெயவர்த்தனா:- நான் ஒரு வல்லரசை நம்பினேன். அவர்கள் இந்தியாவைப் பகைத்துக்கொண்டு எமக்கு உதவமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதன் பின்பே நான் இந்தியாவின் காலடியில் விழுந்தேன். இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தத்தை எழுதினேன். இல்லாவிடில் பிரபாகரனின் காலடியில் விழுந்திருக்க வேண்டும்.

ஜெயவர்த்தனா அமெரிக்காவைப் புறக்கணித்து இந்தியாவோடு உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அமிர்தலிங்கம் காலங்காலமாக யுஎன்பி ஆட்சியைத் தாங்கிப்பிடித்த பெரியதூணாக விளங்கிய அமிர்தலிங்கம் யுஎன்பியை விட்டு விலகி இந்தியாவோடு உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்.

அப்பொழுது சோவியற் யூனியனும் கிழக்கைரோப்பாவும் வீழ்ந்துபடவில்லை. யுஎன்பி-சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி- தமிழர்விடுதலைக்கூட்டணி ஆகிய மூன்றுமே இந்திய ஆதரவுக்கட்சிகளாகிவிட்டன. ஆதுவே புலிக்குக் கிடைத்த அதிஷ்டமும் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த துரதிஷ்டமும் ஆகும்.

அமிர்தலிங்கம் அமெரிக்க இராஜதந்திரியின் புத்திமதியை ஏற்க மறுத்ததின் பின் சிலநாட்களின் பின்பு தாய்லாந்துத் துறைமுகத்தில் ஆயுதங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த இரண்டு புலிகளின் கப்பல்களை அமெரிக்கக் கடற்படைகள் பறித்ததோடு புலிகளோடு பேரம்பேசத்தொடங்கினார்கள். அதுதான் இந்தியப்படைகளோடு போராடும்படியும் அதற்குத் தேவையான ஆயுதங்களைத் தருவதாகவும் விமானங்களைச்சுடும் SAM (surface to air missile) கூறினார். ஆந்த உடன்பாட்டின்படிக்கு இலங்கைக் கடற்படையின் ஒத்தாசையோடு பெரும் தொகையான ஆயுதங்களும் லட்சக்கணக்கான கண்ணிவெடிகளும் முல்லைத்தீவுக்கடலில் வந்திறங்கிப் புலிகளிடம் சேர்ந்தன. இந்தியப் படைகளோடு புலிகளின் போராட்டம் தொடங்கிய நாள் அன்று பெட்டி பெட்டியாகப் புதுப்புது நேட்டேர் ஆயுதங்கள் வந்திறங்கிப் புதுப்பெட்டிகளை உடைத்துடைத்து எடுத்ததை அந்நாளைய விசாரணைகள் கூறுகின்றன. ஏற்கனவே சோவியத்யூனியனுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் போர்தொடங்கியிருந்தது. இலங்கையிலே புலிகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் யுத்தந் தொடங்கியது அமெரிக்க இராஜ தந்திரத்தின் மாபொரும் வெற்றியாகும். புலிகள் வெளிநாடுகளிற் சேர்த்த காசால் ஆயுதங்களை வாங்கவில்லை.

குமாரத்துங்காவோடு ஏற்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தமும் இதேபாணியில் குழப்பப்பட்டது. புலிகள் குமாரத்துங்கா ஒப்பந்தத்தால் சமாதானம் கிடைக்குமாக இருந்தால் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு லாபம் அதிகமில்லை. புலிகள் ஆயுதம் என்ற லஞ்சத்தால் இலகுவாக விலைக்கு வாங்கப்படக்கூடிய இயக்கமாகும்.

போன அமெரிக்கா சும்மா இருக்கவில்லை. தாய்லாந்திலிருந்து ஆயுதம் கடத்திவந்த இரண்டு புலிகளின் கப்பல்களைத் தடுத்ததோடு இந்தியாக்கெதிராகப் போராடும்படியும் அதற்குத் தாங்கள் ஆயுதம்

தருவதாகவும் தாங்கள் தமிழீழத்தை எடுத்துத் தருவதாகவும் கூறி அன்றிலிருந்து அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் புலிகளோடு சேர்ந்து வேலைசெய்யத்தொடங்கியது. இந்தச் செயற்பாடுகள் ஓராளுக்கு இந்திய அரசுக்குத் தெரியவரவே பாலசிங்கம் இந்தியாவிலிருந்த நாடுகடத்தப்பட்டார். புலிகளுக்கு இந்தியாவுக்கெதிராகப் போராடுவதற்கு லட்சக்கணக்கான மதிவெடிகளும் ஆயுதங்களும் வந்து குவிந்ததோடு பிரேமதாசாவின் பூரண ஒத்தாசையும் கிடைத்தது. இந்த அமெரிக்கப் பின்னணியிலேயே புலி பிரேமதாச ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

அமிர்தலிங்கம் இந்தியாவோடு மாத்திரமல்ல சிறிமா பண்டாரநாயக்காவோடும் உறவுகளை சரிசெய்யத் தொடங்கினார். இந்தப் பின்னணியிற்றான் அமிர்தலிங்கம் கொலைசெய்யப் பட்டார். அமிர்தலிங்கம் நேர்மையும் துணிவும் பொறுப்பணர்ச்சியுமுள்ள அரசியல்வாதி. ஆனால் அரசியல்வாதிகளுக்கு வேண்டிய குள்ளத்தனம் அவரிடம் பற்றாமல் இருந்தது. உதாரணமாக லெனினது செயற்பாடுகளைபாருங்கள். அவரது போல்சவிக்கட்சி தொழிலாளருக்கு விசுவாசமாகவே நடந்தது. தொழிலாளருக்கு உண்மையை மாத்திரம் சொல்லி உண்மையல்லாத ஒன்றையும் சொல்லாத கட்சி போல்சவிக்கட்சியாகும். ஆனால் லெனின் எங்கெல்லாம் முதலாளிகளையும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் ஏமாற்ற முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஏமாற்றினார். உதாரணத்திற்கு 1918 இல் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் லெனினுக்கு ஆயுதங்கள் தருவதாகவும் காசுதருவதாகவும் சொல்லி ஜேர்மனியோடு போராடும்படி கேட்டுக்கொண்டது. லெனின் அவர்களிடம் காசையும் ஆயுதங்களையும் வாங்கியதோடு பிரெஞ்சுக்காரர்களைக்கொண்டே ரஷ்ய ஆயுதத் தொழிற்சாலைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வித்துவிட்டு ஜேர்மனியோடு சமாதான ஒப்பந்தத்தை செய்து கொண்டார். பிரான்சு தான் கடனாகத்தந்த பணத்தைத் திருப்பித்தரும்படி கேட்டபோதும் லெனின் கொடுக்கவில்லை. அந்தக்கடன் பின்பு ஸ்டாலினாற்றான் கொடுக்கப்பட்டது: இப்படி வர்க்க எதிரிகளோடு மிகக் குள்ளத்தனமான எத்தனையோ அனுபவங்களை லெனினிடமிருந்த கற்க முடியும். ஆனால் அமிர்தலிங்கத்திடம் அந்தக் குள்ளப்பத்தி இல்லாமையே அவரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

அமிர்தலிங்கத்தின் மாபெரும் தவறுகள்

ஆறபதுகளில் நடந்த சாதியப் போராட்டத்தின்போது சங்கானையிலுள்ள நிச்சகாமம் நீறாகிக்கொண்டிருக்கம்பொழுது பாராளுமன்றத்திலே சங்கானையில் வியட்னாம் போராட்டம் நடைபெறுகிறதென்று சாதிவெறியரின் பக்கம் நின்று கொண்டார். இலங்கையிலே சாதி ஒழியும்வரை விடுதலையோ விமோசனமோ வராதென்ற வரலாற்று வளர்ச்சிப்போக்கை அவரால் விளங்க முடியவில்லை. பழங்காலக் காட்டுமிராண்டிகளே வெட்கப்படும் சாதிய உறவை வைத்துக்கொண்டு நவீனமானிட உறவான ஜனநாயகத்தை நிர்மாணிக்க முடியாது. தேசவிடுதலையென்பது ஜனநாயகப்புரட்சியின் அம்சமாதலால் அது பழமையின் மிச்சசொச்சங்களையெல்லாம் இல்லாமற்செய்து அது மீண்டும் தோன்றாதபடி கெட்டியாக்கி மானிடசகோதரத்துவம் என்ற அத்திவாரத்திலே மாத்திரம்தான் நிதர்சனமாகும். அறுபதுகளின் சாதியப் போராட்டம் வெற்றிவாகை சூடியிருந்தால் அதைத்தொடர்ந்து பல ஜனநாயக உரிமைப்போராட்டங்கள் வெல்லப்பட்டு இன்று இலங்கை ஒரு நவீன நாடாகி இருந்திருக்கும். சாதியப்போராட்டத்திற்கு எதிராக சிங்களவர்களோ யுஎன்பியோவரவில்லை.

யுஎன்பியால் தமிழ் மக்களுக்க விடுதலை கிடைக்காது என்பதை அரை நூற்றாண்டு அனுபவத்தின் பின்பே கண்டுகொண்ட அமிர்தலிங்கம் மாற்று என்னவழியால் தமிழ்மக்களின் விடுதலையைப் பெற்றுத்தர யோசித்தார். இந்தியாவின் மத்தியஸ்த்தின் கீழ் பேச்சு வார்த்தை மூலம் தமிழ்மக்களது உரிமையைப் பெற்றுத்தர யோசித்தார்.ஒ ருநாளும் சிங்களவர்களிலே உள்ள தமிழ்விரோதிகளைத் தோற்கடிக்கும் அரசியலின் பக்கம் திரும்பவில்லை. 83பின் அமிர்தலிங்கத்தின் அத்தனை பேச்சுக்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர் மரணசாசனமாக விட்டுச் சென்றது யுஎன்பியின் கீழ் ஒருநாளும் தமிழ் மக்களுக்கு விமோசனமோ விடுதலையோ வராது என்பதைத்தான்.

கனடாவிலிருந்து வெளியாகி இப்பொழுது நின்றுபோய்விட்ட தாயகம் பத்திரிகை ஒரு தடவை ஒருவரின் கேள்விக்கு விடையளிக்கும்பொழுது எழுதியது.

கேள்வி:- பிரபாகரனின் பிரதான எதிரி யார்?.

பதில்:- அன்ரன பாலசிங்கம்

அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிதர்சனமாகும் காலம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

அன்ரன் பாலசிங்கம் வடமராட்சியிலுள்ள வதிரியைப் பிறப்படமாகக் கொண்டவர். அவர் தனது பட்டப்படிப்பை முடித்ததன் பின்பு வீரகேசரி நிறுவனத்தின் செய்தியாளராகப் பணி புரிந்தார். இவர் 1970 இடதுசாரி ஐக்கியமுன்னணி அரசாங்கம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலுள்ள பிரித்தானியத் தூதரகத்தில் வேலைசெய்தார். அவர் பிரித்தானியத்தூதரகத்தில் என்ன வேலை செய்தார் என்று வாசகர்கள் கேட்கக் கூடும். அது ஓர் மர்மமான விடயம். பாலசிங்கம் பிரித்தானியத் தூதரகத்தில் என்னவாக வேலை செய்தார் என்பதை எங்களுக்குச் சொல்ல முடியுமா. இருபது வருடத்திற்கு முந்தி அவருக்குத் தெரியாதுதான் ஒரு நாள் தமிழ்மக்களின் தலைவராக வருவேன் என்று.

புலிகள் இயக்கத்தை ஏதோ அன்ரன் பாலசிங்கம்தான் கட்டி வளர்த்தாக அனேகர் எண்ணக் கூடும். ஆனால் புலிகள் இயக்கத்தின் தொடக்ககாலப் பிற்காலவளர்ச்சிக்கு அமிர்தலிங்கத்தின் பங்களிப்பு அளப்பரியதென்பதை மாணவப்பேரவை உருவான காலத்திலிந்து அரசியலில் ஈடுபட்டவர்கள் நன்கறிவர். அமிர்தலிங்கம் மாவட்ட அபிவிருத்திசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட முன்பு தீவிரவாத இளைஞர்களோடு பேசுவதற் கென்று இந்தியாவுக்குச் சென்றபொழுது நுங்கம் பாக்கம் விமான நிலையத்தில் பிரபாகரனே அமிர்தலிங்கத்தை வரவேற்ற செயல் தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்களோடு அன்றே தம்மை இணைத்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

பாலசிங்கம் எந்தவித விசாப் பிரச்சனையுமின்றி பிரித்தானியாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் லண்டனிலுள்ள south bank சர்வகலாசாலையில் படித்தார். அவர் அங்கு தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான கட்டுரையாகத் Theory of man என்ற கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். அந்தக் கட்டுரையைப் பல்கலைக் கழகம் தகுதிவாய்ந்ததாகவோ தரம் வாய்ந்ததாகவோ ஏற்றுக்கொள்ளாதது புதுமையல்ல.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் லண்டனுக்கு அனேக தமிழ் இளைஞர்கள் படிப்பதற்கென்று குடியேறினர். அவர்களுள் அதிகமானவர்கள் தரப்படுத்தாலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் தமிழ் மாணவப் பேரவையில் இணைந்தவர்களும் அடங்குவர். எப்பொழுதுமே பிறதேசத்து வாழ்க்கை தேசிய வாஞ்சையை அதிகரிக்கும். அதுவும் இங்கிலாந்து தனது பழையகாலனித்துவ மாந்தர்களை மனிதர்களாகக் கணக்குப்போடாத சூழ்நிலையானது மேலும் தேசப் பற்றைக் கூட்டும். ஆகவே லண்டனில் வந்த சிலர் அரசியல் உணர்வை மெல்லமெல்லப் பெறத் தொடங்கினர். இவர்களுள் வைகுந்தவாசன், புளொட் அமைப்பின் அரசியலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த மகா உத்தமன், லண்டனில் தமிழ் ஈழப் புலிகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்த புங்குநீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கிருஷ்ணன், ஈரோஸ் அமைப்பின் ஸ்தாபகரும் ஈழவர் இடர்தீர் எழுதிய இரத்தினசபாபதி, பின்னாளில் ரெலோவின் திம்புப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்ட சாள்ஸ், அன்ரன் பாலசிங்கம் அடங்குவர். இவர்கள் தங்களுக்குள்ளே கதைத்து யாழ்ப்பாணத்து விவசாயக் குணாம்சத்தால் குத்துவெட்டுப் பட்டுக்கொண்டிருந்ததால் எந்தவித ஸ்தாபன வடிவத்தையும் எடுக்கவில்லை. அந்நாளில் லண்டனுக்கு விஜயம் செய்த அமிர்தலிங்கம் இவர்களை ஐக்கியப் படுத்தி Tamil Information Centre என்ற பேரில் ஸ்தாபனப்படுத்தினார். இது அமிர்தலிங்கத்தின் சாதனைகளில் ஒன்று.

இந்தத் ஸ்தாபன வாழ்க்கையின் பலாபலனாலேயே இவர்களின் கூட்டுக்கலந்துரையாடலால் பாலசிங்கம் Tamilsations self determination என்றஆங்கிலப் புத்தகத்தை வெளியிட்டார். அந்தப்புத்தகம்

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவான இன்று **socialist equality party** என்ற பேரில் இலங்கையிலும் லண்டனிலும் இயங்கும் உலக ரொக்சியக் கட்சியின் பிரத்தானியக்கிளையின் **WRP (workers revolutionary party)** யின் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பட்டது. இதன் பின்விளைவாலேயே எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் புலிகள் இயக்கத்தை ரொக்சிய இயக்கமென்று சொன்னவர்களும் உண்டு.

அந்த ஆங்கிலப் புத்தகத்தை அடியொற்றியே அன்று வெளிவந்த சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி என்ற புத்தகம் வெளிவந்தது: அந்தப் புத்தகத்தை இலங்கைக்கு கொண்டுவர உதவியவர் கிருஷ்ணனாகும் . கிருஷ்ணனுக்கு அன்றய தமிழர்விடுதலைக் கூட்டணியின் கொழும்புக்கிளைச் செயலாளராக இருந்த உமாமகேஸ்வரனோடு தொடர்புகள் இருந்தது. உமாமகேஸ்வரனே அன்று புலி இயக்கத்தின் சர்வதேசத் தொடர்புகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவராகும். சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி புத்தகம் வெளிவந்த பிறகு திரு உமாமகேஸ்வரன் பாலசிங்கத்தை ஒரு தடவை இந்தியாவுக்கு வரும்படி கேட்டதோடு அவரது பயணத்துக்கான விமானப் பயணச்சீட்டையும் அனுப்பியிருந்தார் இந்த நாட்களில் பல அரசியல் மாற்றங்களும் பல அரசியல் அபிவிருத்திகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

எண்பதாம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் விழித்திடு என்ற பத்திரிகை ஜேர்மனியில் வெளிவந்தது: இது ஜேர்மனியில் உள்ள ஸ்ருடகாட் நகரத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. இந்தப் பத்திரிகையே தமிழீழப் போராட்டத்தை ஐரோப்பாவில் அணிவகுத்த பத்திரிகையாகும். அதை அந்நாளில் பரமதேவாவும் வல்வெட்டித்தறையைச் சேர்ந்த உதயகுமாரும் நடாத்திவந்தனர். (இந்து இருவரும் இப்பொழுது அரசியலை விட்டு ஒதுங்கி கனடாவில் வாழ்கின்றனர்:) இந்தப்பத்திரிகையின் வரவால் இந்தப் பத்திரிகை நாடாத்துபவர்களைச் சந்திக்க இரண்டுதடவை அந்நாளைய சாவகச்சேரிப் பாரளுமன்ற உறுப்பினர் நவரத்தினமும் ஆனந்தசங்கரியும் வந்திருந்தனர். இந்தப்பத்திரிகையை நாடத்தியவர்கள் 1981 இரத்தினபுரி இனக்கலவரத்தை அடுத்து ஜேர்மனியின் பொன் நகரத்தில் இருபதினாயிரத்துக்கு மேலான தமிழர்களை அணிவகுத்து ஓர் ஆர்ப்பாட்ட ஊாவலத்தை நடாத்தினார்கள். இதன் ஆர்ப்பாட்ட ஊாவலத்தின் பின்பே ஏறத்தாள ஐரோப்பிய நகரங்கள் முழுவதிலும் தமிழர்கள் தமிழீழ விடுதலைக்காக அணிவகுக்கப் பட்டனர். இந்நாட்களில் பரமதேவாவுக்கோ உதய குமாருக்கோ பாலசிங்கத்தோடு ஒரு தொடர்பும் இருந்ததில்லை. தொடர்புகள் கிருஷ்ணனோடேயே இருந்தது.

இந்த நாட்களில் புலிகள் இயக்கம் உடைந்து உமாமகேஸ்வரன் அணியாகவும் பிரபாகரன் அணியாகவும் பிளவுபட்டது: அதன் பின்பு புதியபாதை சுந்தரத்தால் வெளிக்கொணரப் பட்டது: ஏற்கனவே இரத்தினசாபாபதியாலும் ஈரோசாலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழவர் இடர்தீர் வெளி வந்திருந்தது. இரத்தினசாபாபதியும் மகாஉத்தமனும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தோடும் மற்றும் பல தேசியவிடுதலை இயக்கங்களோடும் உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டவர்களாகும் பாலசிங்கம் அப்படியல்ல. விழித்திடு, புதியபாதை, ஈழவர் இடர்தீர் எல்லாமே தமது கொள்கை சோஷலிசம் என்பதை வெளிப்படையாகவே அறிவித்துக்கொண்டிருந்தன. ஜேர்மனியின் விழித்திடு பத்திரிகை யாரோடு சேருவதென்ற பிரச்சனை உருவெடுத்தது: பரமதேவா உமாமகேஸ்வரனோடு தொடர்பையும் இறுக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தார். உதயகுமார் பிரபாகரனோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி விழித்திடுபத்திரிகை பிரபாகரனோடு சேரவேண்டும் என்றிருந்தார்: இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் பிரபாகரனிடமிருந்து உதயகுமாருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது: அந்தக் கடிதத்தை உதயகுமார் தன்னோடு நெருக்கமாக இருந்த சிலருக்குக் காட்டியிருந்தார்: அந்தக் கடிதத்தில் பிரபாகரன் மேற்கண்டவாறு எழுதியிருந்தார்:“நான் தங்கத்துரையாக்களோடு சேர்ந்து விட்டேன். இனிச் சாகும் வரை அவர்களை விட்டுப் பிரியமாட்டேன்.” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

இந்தக் கடிதத்தின் பின்னர் உதயகுமார் பிரபாகரனைச் சந்திக்கவென்று இந்தியா சென்றிருந்தார்: உமாமகேஸ்வரன் பிரபாகரன் பிளவு பற்றித் தெரியாத பாலசிங்கம் ஏற்கனவே உமாமகேஸ்வரன் அனுப்பிய விமானப் பயணச்சீட்டைப் பாவித்து உமாமகேஸ்வரனைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தார். ஆனால் பாலசிங்கமும் உதயகுமாரும் சென்றிருந்த காலத்தில் உமாமகேஸ்வரன் ஊர்மிளாவோடு தொடர்பு என்ற காரணத்தையும் வேறு பலகாரணங்களையும் காட்டி உமாமகேஸ்வரனை அனறைய புலிகள் இயக்கம் தங்களின் இயக்கத்திலிருந்து விலக்கி வைத்திருந்தது. சென்னைக்கு வந்திருந்த பாலசிங்கம் ஏற்கனவே

உமாமகேஸ்வரன் கொடுத்த விலாசத்திற்குச் சென்றபொழுது அங்கே உமாமகேஸ்வரன் இல்லாமல் பிரபாகரனே நின்றிருந்தார்: இந்தத் தற்செயற் சம்பவமே பாலசிங்கத்தைப் பலிகளோடு இணைத்தது . பிரபாகரன் பாலசிங்கத்தை தங்கத்துரை குட்டிமணியாக்களிடம்தான் கூட்டிச்சென்றார்: அதன்பின்பும் பிரபாகரன் தங்கத்துரை குட்டிமணியாக்களின் ரெலோவிலே சேர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். இந்நாட்களில் பிரபாகரன் தங்கத்துரை குட்டிமணியாக்களோடு சேர்ந்து குரும்பசிட்டு வன்னியசிங்கம் நகைக் கடை கொள்ளை அடித்ததோடு வன்னியசிங்கத்தையும் கொன்றிருந்தார்கள். இந்த நகைக் கடைக் காள்ளையானது பின்னாளில் திருநெல்வேலி வங்கிக்கொள்ளையைத் தயாரிப்பதற்காகவே செய்யப்பட்டது: குரும்பசிட்டி வன்னியசிங்கம் நகைக்கடைக்கொலை நியாயப்படுத்த முடியாத கொலையாக இருந்தது:

மேலும் ஜேர்மனியில் இருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த விழித்திடு உமாமகேஸ்வரன் பிரபாகரன் பிளவோடு தொடர்ந்து வெளிவர முடியாததாக இருந்தது: அந்த விழித்திடுவுக்கு பாலசிங்கம் ஓரேயொரு கட்டுரை எழுதினார்: அதானோடு அது நின்று போனது:

இந்த நெருக்கடிக்குள் லண்டனில் கிருஷ்ணன் உமாமகேஸ்வரனாக்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்: பிரபாகரன் சேர்ந்திருந்த தங்கத்துரையின் ரெலோ இயக்கத்தை லண்டனில் வல்வெட்டித் துறையைச் சேர்ந்த பாலசேகரம் (முட்டாசி) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருந்தார். இந்நாட்களில் ஜேர்மனியிற்: ஸ்ருட்காட் நகரில் ஏற்பட்ட பிரச்சனையை முடிவுக்குக் கொண்டவருவதற்காக பாலசிங்கத்தை உதயகுமார் அழைத்திருந்தார். ஸ்ருட்காட்டில் மூர் ஹொட்டலில் 1981 இன் பிற்பகுதியில் பாலசிங்கத்தோடான கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. அதிலே குரும்பசிட்டி நகைக் கடை வன்னியசிங்கம் கொலையைப் பலர் ஆட்சேபித்த போது பாலசிங்கம் பின்வருமாறு விடையிறுத்தார்

“காட்டிலே இளைஞர்கள் சாப்பாடில்லாமல் ஓணாணைச்சட்டுச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களின் உயிர் வாழ்வுக்காகவே நகைக்கடை கொள்ளையடிக்கப் பட்டது:” என்றார். பின்பு எந்த வரிசைக்கிரமமான தயாரிப்புமின்றி வீணே பொலிசையும் இராணுவத்தையும் ஆத்திரமூட்டி மக்களைத் துப்பாக்கிக் தீனியாக்கவேண்டாமென்று பாலசிங்கத்தைக் கேட்ட பொழுது, அதற்கு விடையிறுத்த பாலசிங்கம் “இரண்டொரு இராணுவத்தையோ பொலிசையோ கொல்வதோ அன்றேல் நாகவிகாரைப் புத்தபிக்கு போன்றவர்களைக் கொல்வதோ தனிமனித பயங்கரவாதமோ ஆத்திரமூட்டலோ ஆகாது. இதுதான் ஆயுதப் பிரச்சாரம்.” இதுதான் அன்றைய பாலசிங்கத்தின் அரசியல் ஆலோசனை. அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்த பாலசிங்கம் தனது அரசியல் முன்னோக்கையோ வேலைத் திட்டத்தையோ தமிழ்மக்களின் உரிமையை எப்படி வென்றப்பது பற்றியோ தமிழர் வீடுதலைக்கூட்டணியைப்பற்றியோ இனவாத சிறிலங்கா அரசைப்பற்றியோ ஒன்றும் பேசவில்லை மாத்திரமல்ல எதைப் பற்றியும் பேசாது உங்களின் கேள்விகளைக் கேளுங்கள் என்று கேட்டார். அதிலிருந்தே பாலசிங்கம் ஒருநாளும் அரசியற் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவில்லை என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

அரசியல் இயக்கமென்பது மக்களின் அரசியல் உணர்வை உயர்த்துவதன் மூலம் மக்கள் தாங்களாகவே மாற்று வேறுவழி ஏதுமில்லாத அந்த அரசியல் உரிமையை வென்றெடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தாங்களாகவே முன்வந்து அர்பணிப்புக்களைச் செய்வர்.

1981 ஸ்ருட்காட்டுக்குப் போனபின்பு 1983 திருநெல்வேலியில் 13 இராணுவத்தைக்கொண்டு 83 இனக்கலவரம் வெடிக்கும் வரையிலும் பாலசிங்கம் எதையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. 1983 பலிகள் இயக்கம் ஒகோகோ என்று வளர்ந்த காலத்தில் லண்டனில் பலிகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியது வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த பாலசேகரமேயொழிய பாலசிங்கம் அல்ல. பாலசிங்கம் பின்பு 1984 அளவிற்தான் மீண்டும் இந்தியாவிற்கு அழைக்கப்பட்டார். 1984 இன் பின்பு தான் பாலசிங்கம் லண்டனில் புலியைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார்: அப்பொழுதெல்லாம் ஐரோப்பாவின் பலிகளின் பிரதிநிதியாக வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த உதயகுமாரே விளங்கினார்

இந்தியாவிலிருந்த பாலசிங்கத்தின் வேலை பலிகள் செய்யும் அத்தனை நெட்டூரங்களையும் தமிழ் மக்கள் விடுதலை விரோதங்களையும் நியாயப்படுத்தியது தான். அவர் இடையிலே தமிழ் மக்களின்

பொருளாதாரம் பற்றி எழுதியபொழுது தமிழிழத்திலே காளான் வளர்ப்பு பற்றி எழுதினார் ரெலோ கொலையின் போது ரெலோ இந்தியத் தேசவிஸ்தரிப்புக்கு முண்டு கொடுக்கிறது என்று எழுதினார். பிரபாகரனை இந்திய அரசு சிறைப்பிடித்தபொழுது யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் புலிகள் இந்தியா தேசவிஸ்தரிப்பு நோக்காலேயே பிரபாகரனைக் கைது செய்தது: என பிரச்சாரம் செய்தனர்.

அதன்பின்பு இந்திய சமாதானப் படைகளோடு யுத்தந் தொடங்கியபொழுது ஏதோ இரண்டொரு தினங்களில் தாம் இந்தியப் படைகளை வெல்வதாகவும் தமக்கு SAM /surface to air missile) கிடைக்கப் போவதாகவும் கூறினார். இவரது மர்மம் என்னவெனில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தேடப்பட்ட பொழுதும் எந்தவித கிலேசமும் இன்றி விமானங்களினோடு லண்டன் வந்திறங்கி விடுவார். தமிழ் மக்களும் இதுபற்றிக் கேள்வியெழுப்புவது கிடையாது. புலிகள் பிரேமதாசா ஒப்பந்தத்தின் போது வாழையிலையிற் சாப்பிட்டதை ரூபவாகினி காட்டியதைத் தமிழ் மக்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் இந்தச் சம்பவத்தின் பின்பு புலிகள் அமைப்பிற்கு முற்போக்கு முலாம் பூசினவர்கள் எல்லாம் பயங்கரக் கனவு கண்டு விழித்தார்கள்.

இவ்வளவு நாட்களும் அரசியல் ஆலோசகராக இருந்தவர் திடீரென்று அரசியல் வானுகு வந்து விட்டார். உலகிலுள்ள அரசியற் தலைவர்களுக்கெல்லாம் அரசியல் ஆலோசகர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் திரை மறைவிலேயே ஆலோசனை வழங்குவார்கள். ஆவர்கள் எவரையும் அரசியல் ஆலோசகர் என்று எந்த நாடும் அம்பலப்படுத்துவது கிடையாது. பாலசிங்கத்தை டாக்டர் பாலசிங்கம் என்று எழுதியபொழுது ஏன் இப்படிப் பொய் சொல்லிப் புழுகு கிறீர்கள் என்று கேட்ட பொழுது அவரை டாக்டரென்று சொன்னால்தான் தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு ஒரு அங்கீகாரம் உண்டென்றார்கள். நாங்கள் பட்டத்தால்தான் மனிதனின் அறிவை அளக்கலாம் என்பவர்கள் அல்ல. பிளாட்டோ காலத்திலிருந்தே அறிவை அளக்கும் வழிகளை மனித சமூகம் தேடியது. உள்ள வழிகளிலே சோதனைகளும் பட்டங்களுமே சிறந்தது: வள்ளுவர் கூட

கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்று ஆயினும் கொள்ளார் அறிவுடையார் -குறள்-

கல்வி கற்றுப் பட்டம் பெறாதவனுடைய அறிவுடமை ஒரு நேரத்தில் நன்றாக இருந்தாலும் வரிசைக்கிரமமாகக் கற்றுப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அவனது அறிவை அறிவாகக் கொள்ளாததோடு அவனையும் அங்கீகரிக்கார்கள். இன்று சிங்கள மக்களிலேயுள்ள கற்றவர்களே பாலசிங்கம் டாக்டர் பட்டம் எடுக்காதவர் என்பதைத் தாய்லாந்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாலசிங்கத்தின் நேர்மையும் கலாச்சாரமும் தமிழ் மக்களை ஏளனஞ் செய்யத்தான் வழிவகுத்தது:

வன்னியிலே நடந்த ஊடகவியலாளர் மகா நாட்டிலே தலாவாக்கலையிலிருந்து வந்த நிருபர் கேள்வி கேள்விகேட்கும்பொழுது தான் தலாவாக்கலையில் இருந்து வந்ததாக அறிமுகப் படுத்தியே கேள்வியைக் கேட்டார். அவரைக் கேள்வி கேட்க அனுமதிக்கும்பொழுது பாலசிங்கம் இப்படிக் கூறினார்: தலவாக்கலைத் தோட்டம் நூற்றுக்கணக்கான வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களை நடாத்தி வெற்றிவாகை சூடிய தோட்டமாகும். பல நூறுமறை பத்திரிகைகளில் வந்த பெயரே பாலசிங்கத்திற்கு நினைவில் இல்லையென்றால் அவரின் அரசியல் ஞானம் எந்தமட்டத்தில் உள்ளது என்று எவரும் அளவிடலாம். அந்தமகாநாட்டிலே வெட்கமில்லாமல்லாமல் தமிழ்ஈழத்திலே தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தும் ஸ்தாபனங்கள் ஒன்றும் இல்லையென்றார்:அப்படியென்றால் தமிழீழத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் உழையாத ஒட்டுண்ணிகள் அல்லது முலாளிகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தொழிலாளிகள் இல்லாத தமிழீழத்திற்கு ஏன் சோஷலிசத் தமிழீழத்தை நோக்கி யென்ற புத்தகம் வேண்டும்.

சன் ரீவிக்குப் பேட்டி கொடுத்தபொழுது பாலசிங்கம் சொன்னார் தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் புலி சொல்லுறதைச் செய்வதைத் தவிர வேறோன்றையும் செய்யக்கூடாது என்று. இதுபற்றிக் கனடாவிலே ஒரு வானொலிக் கலந்துரையாடலில் ஆனந்தசங்கரியைக் கேள்வி கேட்டபொழுது ஆனந்தசங்கரி சொன்னார் பாலசிங்கம் எங்கையெல்லாம் சூரன் தூக்கிற ஆளாக எண்ணுகின்றார்.இனிமேலாவது பொறுப்போடு நடக்கும்படி சொல்லுங்கோ. இப்பொழுது பாலசிங்கம்

யுஎன்பி இனவாத அரசாங்கத்திற்கா ஒஸ்லோவிலே காசு தண்டப் போகப் போகிறார்: இதோ ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி

A ceasefire is in place and the second round of peace talks between the government and the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) has just concluded in Thailand. But the figures for the defence budget indicate that the UNF is prepared for war if the LTTE does not agree to its demands. Defence spending will be 50.2 billion rupees this year and 50.4 billion rupees next year, as compared to 51 billion rupees in 2001 when intense fighting was still taking place.

யுஎன்பி அரசாங்கமோ 50 பில்லியன் ரூபாவுக்கு மேலாக வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாதுகாப்புக்கென இந்த வருடத்திற்கும் அடுத்த வருடத்திற்கும் நிதி ஒதுக்கியுள்ளது. குமாரத்துங்கா அரசாங்கம் தான் உக்கிரமாகப் போராடியகாலத்திலேயே 51 பில்லியன் ரூபாவையே பாதுகாப்புக்கென்று ஒதுக்கியது. பாலசிங்கம் ஏதோ வெளிநாடுகள் நிதி தந்துவிட்டால் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை எல்லாம் தீர்ந்து போடும் என்று பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்: தமிழ் மக்களின் துயரமே புலிகளின்விடுதலைப்போராட்டத் தவறுகளால வந்தது என்பதை தமிழ் மக்கள் எப்போவோ உணர்ந்து விட்டார்கள். மக்களின் உணவு உடை உறைவிடம் என்பவற்றிற்கு உத்தரவாதம் வரும் வரை தமிழ் சிங்களப் பிரச்சனை ஓயப்போவதில்லை. ஒரு நாளைக்காவது தமிழ் சிங்களப் பிரச்சனை இல்லாமல் யுஎன்பியால் ஆட்சி நடாத்த முடியாது: என்றாவது தமிழ் சிங்களமக்களிடையே இனவாதம் ஒழிந்து ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிட்டால் யுஎன்பி ஆட்சியோ நிலைக்காது.